

El futur comença avui

ICV-EUiA s'erigeix com un referent de l'esquerra

ICV-EUiA resisteix en les eleccions del 28 de novembre i obté 10 diputats i diputades / Pàg. 2

No a la jubilació als 67 anys

ICV-EUiA es va manifestar el passat dissabte 18 de desembre a Barcelona contra les retallades socials i laborals del govern del PSOE / Pàg. 3

Mi homenaje a Simón

El passat 5 de novembre es va celebrar l'homenatge a Simón Rosado. Reproduim una part del text de la intervenció de la Teresa Salvador en el transcurs de l'acte / Pàg. 6

ICV-EUiA s'erigeix com un referent de l'esquerra.

ICV-EUiA resisteix en les eleccions del 28 de novembre i obté 230.000 vots i 10 diputats i diputades, un més que en la seva arribada al govern l'any 2003.

El passat 28 de novembre Catalunya va girar cap a la dreta i les forces que donaven suport al govern es van veure derrotades amb intensitats diferents. CiU va obtenir una àmplia majoria, amb 62 diputats, que li permet governar en solitari.

Cal valorar positivament l'increment de la participació: del 56,4% al 59,9%. Es trenca així una tendència que vèiem amb preocupació i que indicava una creixent desafecció cap a la política. En aquestes eleccions l'increment de la participació ha afavorit CiU i PP.

ICV-EUiA ha obtingut, en aquests context de davallada general de l'esquerra, uns bons resultats amb 10 diputats i diputades; té un espai polític consolidat amb un escó més que els obtinguts el 2003. Hem perdut dos escons, a Barcelona i a Lleida.

La coalició ha obtingut 229.985 vots, un 7,39%. Sense entrar en una valoració molt profunda de les dades, és evident que ICV-EUiA ha aguantat molt més que PSC i ERC. Així, ICV ha obtingut uns resultats molt semblants als de 2003 i ha incrementat amb 110.000 vots respecte les europees de 2009, mentre que ERC només ho ha fet en 40.000.

Hem resistit malgrat ser el centre dels atacs de la dreta i dels mitjans de comunicació afins a la dreta durant tota la legislatura.

La resistència d'ICV-EUiA s'explica, en primer lloc, per la confrontació amb les polítiques econòmiques del govern de l'Estat i la implicació d'ICV-EUiA en la vaga general. Hem de fer de la lluita contra la crisi la prioritat del missatge electoral.

En segon lloc, la coherència en l'estratègia en defensar el Govern d'Esquerres. En tercer lloc perquè hem estat la força que més ha confrontat amb CiU i el PP. I en quart lloc per la nostra cohesió interna en el relleu en l'encapçalament de la candidatura i la cohesió de la coalició amb EUiA.

Finalment la bona campanya realitzada, amb un missatge clar basat en un model de Catalunya que contrastava amb el de CiU.

La pèrdua de vots s'explica per la situació general del govern i de les esquerres, que també ens ha afectat i, en aquests context, pel desgast d'aquests anys de govern.

Hem resistit millor en les zones metropolitanes i urbanes, en el vot més tradicional d'ICV-EUiA, que en les comarques interiors on, a més de la crisi, el debat Catalunya-Espanya és un factor important.

Joan Herrera, després de la seva intervenció en el debat d'investidura / © PARLAMENT DE CATALUNYA

ICV-EUiA serà una oposició bel·ligerant i constructiva.

El diputat i president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Joan Herrera, va demanar en el debat d'investidura a Artur Mas "sensibilitat social" en aquesta nova legislatura i també "rigor, transparència i respecte a la pluralitat" i va advertir de les conseqüències per a Catalunya si "els vots de molts (els que ha rebut CiU) serveixen per fer polítiques a favor de molts pocs".

"En aquest mandat tindrem una obsessió: aconseguir una sortida justa de la crisi; un objectiu: millorar la qualitat i transparència de la vida política catalana; i una proposta unitària: un full de ruta nacional que sigui compartit, ambiciós i sense trampes", va subratllar Herrera.

Herrera també va avançar que la seva formació serà "una veu del catalanisme d'esquerres que vetllarà perquè la política catalana no reproduïxi l'excés de tacticisme i la manca d'unitat en la defensa de l'autogovern".

El diputat ecosocialista va recordar a CiU que amb els seus 62 diputats té "un suport insuficient per governar en solitari" i va emplaçar Artur Mas a dialogar amb "tota la societat". En aquest sentit, va lamentar que en el discurs, Mas només cités el Cercle d'Economia i el Col·legi de Metges "sense haver citat ni els treballadors ni els sindicats".

Herrera va explicar que ICV-EUiA ha votat en contra de la investidura d'Artur Mas com a president perquè en "la seva proposta no hem vist una visió moderna de país en els temes socials, ambientals, fiscals i educatius". En aquest sentit, Herrera va posar com a exemple d'una proposta "insensible" l'Impost de Successions que vol restablir CiU, perquè si tira endavant es deixaran de recaptar entre 300 i 350 milions d'euros: "Vostè ens deia aquest matí que d'on no n'hi ha no en raja; però per a alguns raja més que per a altres".

Herrera va retreure que Artur Mas defensés austeritat i retallada del dèficit, alhora que elimina ingressos amb la supressió de la pujada de l'IRPF, les desgravacions fiscals a les mútues i l'Impost de Successions: "Vostès estan enviant un missatge polític molt clar a la societat: l'esforç per sortir de la crisi no recaurà en les rendes mitjanes-altes, només en les classes populars i treballadores", va subratllar.

El líder ecosocialista també va emplaçar Artur Mas a apostar per l'escola pública, a tenir sensibilitat per les famílies que estan hipotecades, governar des dels municipis i no caure en el populisme en el debat sobre la immigració.

Herrera també va posar èmfasi en la "sensibilitat ecològica" per aconseguir "una sortida justa, solidària i sostenible per aconseguir un país més modern, un país del segle XXI".

El diputat ecosocialista finalment va destacar la importància de la "millora de la qualitat democràtica" a Catalunya amb "més transparència i lluita contra la corrupció".

Pel que fa a l'autogovern de Catalunya, Herrera va estendre la mà a Artur Mas per anar "units" per avançar en la cohesió nacional del país i en l'avenç de qualsevol proposta nacional.

En el transcurs del segon debat d'investidura Joan Herrera es va erigir com la única veu d'esquerres després de l'acord assolit entre CiU i PSC per facilitar la investidura d'Artur Mas. "Serem la veu de molta gent d'esquerres ens hagin votat o no" ha assegurat Herrera alhora va posar damunt de la taula que "des de Madrid ja diuen que l'acord és la millor notícia que els ha arribat de Catalunya en molt temps però segur que no ho és per l'esquerra catalanista d'aquest país". "Segurament al PSC li ha faltat relat d'oposició de la mateixa manera que li va faltar relat de govern", va afegir.

Podeu trobar la intervenció inicial íntegra del debat d'investidura a:

<http://www.iniciativa.cat/icv/documents/3111>

Herrera, Camats i Miralles, als seus escons / © ACN

No a la jubilació als 67 anys.

Una àmplia delegació d'ICV-EUiA es va manifestar el 18 de desembre a Barcelona contra les retallades socials i laborals del govern espanyol.

El secretari general d'Iniciativa per Catalunya Verds i president del grup parlamentari d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Joan Herrera, va rebutjar el passat dissabte 18 de desembre les retallades socials i laborals anunciades pel govern espanyol, com ara l'ampliació de la jubilació als 67 anys, i va retreure a l'Executiu que presideix José Luis Rodríguez Zapatero de tenir "insensibilitat social". "Cal expressar avui que per aquí no anem bé, que l'ampliació de la jubilació és una retallada de drets en tota regla, una de les majors agressions a l'Estat de Benestar", va subratllar. Per a Herrera, "si el que avui està fent Zapatero ho fes el PP, els primers que cridarien a la vaga general seria el PSOE amb una mobilització contundent".

Herrera va encapçalera una àmplia delegació d'ICV-EUiA que es va manifestar darrera una pancarta amb el lema "Defensem l'Estat de Benestar", amb la portaveu d'ICV, Laia Ortiz, la diputada al Congrés, Núria Buenaventura, el coordinador general d'EUiA i diputat, Jordi Miralles, les diputades Laura Massana i Mercè Civit, el diputat Joan Boada, i els vicepresidents d'ICV, Jordi Guillot, Lluís Moreno i Mercè Claramunt. També va assistir-hi el president del grup d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona, Ricard Gomà.

"Aquesta mesura el que sí dóna és carnassa als mercats, la carnassa que són els drets laborals dels treballadors i les treballadores". En aquest sentit, va demanar a la gent d'esquerres i a "molta gent socialista desenganyada" que també surti al carrer contra aquestes retallades ■

Capçalera d'ICV-EUiA a la manifestació del 18 de desembre a Barcelona

ICV comptarà amb l'experiència dels seus càrrecs al govern.

La formació ecosocialista va organitzar un acte d'agraïment a totes les persones que han passat pels governs d'esquerres a la Generalitat.

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, va anunciar que aprofitarà "l'experiència, el bagatge i el coneixement" de la trentena de membres del partit que han estat al govern per assessorar el grup parlamentari. "Volem que aquest sigui un dels principals actius d'ICV en aquests anys d'oposició, sobretot quan CiU ja ha anunciat que vol desfer moltes polítiques que ICV ha impulsat", va assegurar Herrera en aquest acte d'agraïment a tota la gent que ha passat pels dos governs d'esquerres.

"Hem deixat petjada, hi ha polítiques que han estat diferents perquè nosaltres hi hem estat: polítiques d'aigua, polítiques de residus, polítiques d'habitatge i polítiques de seguretat", va explicar el secretari general ecosocialista. Per la qual cosa va dir que comptarà amb "la gent amb molt bagatge i coneixement perquè pugui contribuir a fer una oposició d'esquerres amb continguts socials i amb propostes bel·ligerants davant de qualsevol escenari de retallades". Per tot plegat, els càrrecs polítics que han estat a la Generalitat es trobaran periòdicament amb el grup parlamentari per elaborar una estratègia conjunta ■

Editorial

El referent de la gent d'esquerres.

Els resultats de les eleccions catalanes del 28 de novembre han suposat un gir a la dreta a Catalunya. Des de la tranquil·litat que donen els resultats assolits per ICV-EUiA i la consolidació del projecte de l'esquerra verda nacional, és sens dubte el moment d'obrir una reflexió, aprendre dels errors, aprofitar la bona i molta experiència de govern i començar a treballar des d'avui mateix per construir una alternativa al govern de CiU.

Si els 230.000 votants que ens han donat suport ens atorgaven la confiança i el deure de ser una veu nítida d'esquerres i ecologista al Parlament i d'actuar com una oposició bel·ligerant i constructiva, l'acord d'investidura entre CiU i el PSC farà més necessari encara que ICV-EUiA siguem el referent de tota aquella gent d'esquerres que no comparteix el programa de retallades socials que CiU impulsarà a Catalunya i que també ha permès, amb el seu concurs, les retallades socials, la reforma laboral i de les pensions del govern socialista a l'Estat espanyol.

Si ja va ser un error renunciar a la fórmula del Govern d'Esquerres abans de les eleccions després de 7 anys de govern, i electoralment va tenir un elevat cost, especialment per al PSC, la renúncia explícita a liderar l'oposició ens deixa un espai que sens dubte hem de saber ocupar.

Per fer-ho hem de ser conscients que no estem sols i soles. Haurem de teixir aliances socials amb sindicats, organitzacions ecologistes, moviments socials... i ser la seva veu al Parlament, actuar de manera conjunta al carrer i teixir des de la diversitat una agenda conjunta que vagi més enllà del marc institucional, que permeti fer emergir socialment a tota aquella gent que creu en una alternativa per sortir de la crisi que no suposi que els més febles siguin els qui en paguin les conseqüències.

Tindrem una primera oportunitat per demostrar la nostra força i la nostra utilitat en les properes eleccions municipals. No podem oblidar la greu crisi econòmica i l'atur que patim a Catalunya, els ajuntaments són la primera trinxera contra la crisi. Alhora, són les eleccions que permeten una major proximitat amb els ciutadans i les ciutadanes i per tant el millor moment per buscar complicitats.

Hem de fer créixer el nostre projecte construint espais d'hegemonia social i cultural i ampliant la nostra militància si volem ser útils a tota aquella gent d'esquerres que avui necessita de referents. El futur de l'esquerra comença avui mateix ■

Crèdits

ANY 19 - NÚM. 193 - DESEMBRE 2010

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ: Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Marta Ribas i Ana Sanz.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO: Màrius Garcia, Ricard Gomà i Teresa Salvador

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enríque Esteve

DISSENY: Eva Marín

FOTOS: Enríque Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

REDACCIÓ: Passatge del Relotge, 3 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

ICV contra els desnonaments hipotecaris.

El president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Joan Herrera, ha anunciat que el grup presentarà una iniciativa per modificar la Llei hipotecària.

L'objectiu és que aquelles famílies que perdin l'habitatge quedin exemptes de pagar el crèdit hipotecari que hi ha sobre aquell immoble. Es tractaria d'aprovar, per part del grup al Parlament de Catalunya, una Proposició de Llei de reforma de la Llei del mercat hipotecari que sigui aprovada per la Cambra catalana i que emplaci el Congrés dels Diputats a fer aquesta reforma.

"ICV ja va presentar l'any 2006 aquesta reforma perquè cap persona que perdés el pis quedés hipotecada", va explicar Herrera en roda de premsa al Parlament, alhora que va recordar que PSOE, PP i CiU entre d'altres van tombar aquesta iniciativa i van acusar la formació ecosocialista d'intervencionisme. "Ho tornarem a fer perquè el senyor Mas vagi a Madrid a evitar que 160.000 persones es trobin en aquesta situació".

Així, Herrera ha presentat aquesta iniciativa parlamentària que va en el mateix sentit de la ILP que està impulsant el Fòrum d'Hipotecats al Congrés, després de trobar-se al Parlament amb els dos principals sindicats, CCOO i UGT, en el marc de trobades que el secretari general d'ICV va anunciar el dia després de les eleccions ■

El futur comença avui.

ICV ha posat en marxa una campanya d'afiliació sota el lema "El futur comença avui" per tal d'enfortir el projecte d'ICV i el projecte de l'esquerra verda del segle XXI.

"Davant la situació econòmica i la pujada de la dreta volem emplaçar la gent a participar de manera activa perquè percebi la militància com un instrument útil per afrontar una sortida col·lectiva a la crisi econòmica", va explicar la portaveu d'ICV, Laia Ortiz.

Per això, la portaveu ecosocialista va fer una crida a aquella gent que creu que les institucions han de treballar per a la defensa de serveis públics i la cohesió social, la gent que creu en el medi ambient i en les polítiques per fer front al canvi climàtic i en l'economia verda per sortir de la crisi, perquè s'uneixin al projecte d'ICV.

D'aquesta manera, Ortiz va explicar que la formació ecosocialista pretén arribar a tota aquella gent que durant la campanya s'ha sentit identificada amb el discurs d'ICV perquè formin part del projecte ■

Romeva denuncia el silenci sobre Wikileaks.

Raül Romeva, en roda de premsa a la seu d'ICV

L'eurodiputat d'ICV, Raül Romeva, va lamentar el "silenci i les evasives" del president de la Comissió Europea, José Durao Barroso, en la resposta a una pregunta seva realitzada el 14 de desembre sobre les activitats denunciades per Wikileaks: "És fonamental que Barroso doni explicacions sobre el contingut dels documents filtrats en relació amb la UE", va subratllar Romeva.

Romeva va insistir novament que el Parlament Europeu reobri la comissió temporal sobre els vols de la CiA i altres activitats dels serveis secrets nord-americans a la UE. "L'exministre d'Exteriors Moratinos i Barroso han negat durant anys la connivència europea amb certes pràctiques il·legals durant anys dels EUA".

Romeva va dir que "s'està matant el missatger" i va criticar la "campanya" contra el fundador de Wikileaks, Julian Assange, perquè, segons ell, "ha posat sobre la taula la veritat".

Per altra banda, l'eurodiputat Raül Romeva ha aconseguit el premi "Eurodiputat de l'any" concedit per l'Associació de Periodistes Parlamentaris (APP), que aplega els periodistes que segueixen l'activitat política del Congrés i el Senat ■

ICV presenta veto als pressupostos al Senat.

ICV va presentar el passat 13 de desembre el veto als Pressupostos Generals de l'Estat en el seu tram al Senat. El senador i vicepresident d'ICV, Jordi Guillot, va ser l'encarregat de defensar els arguments d'aquest veto als comptes del govern Zapatero per a l'any 2011.

Guillot va donar cinc motius per a la presentació d'aquest veto, entre els quals va explicar "el marcat caràcter neoliberal" dels pressupostos que té "com a conseqüència directa la retallada de drets, polítiques socials i polítiques mediambientals". Així mateix, Guillot va assenyalar que amb aquests pressupostos "se segueix en la línia de debilitar l'Estat de Benestar" ■

Jordi Guillot al Senat / © ANA ARÁMBOL

El 3 de desembre ens va deixar el company Antonio Aceituno. Tenia 53 anys.

Antonio Aceituno en una de les seves baixades pel riu / © AASDSADSD

L'Antonio va començar a militar a les JJCC als 16 anys. Al començament de 1976 va ser un dels impulsors del Manifest dels 99 de Sabadell, que demanava l'amnistia, les llibertats democràtiques i l'Estatut d'Autonomia. Pel seu nom i cognoms, Antonio Aceituno, li va tocar encapçalar la llista de signants, cosa que li va comportar ser el primer cridat a comissaria.

Amb la democràcia, l'Antonio sempre ha estat en la lluita per un món més just i millor, des del PSUC i Iniciativa per Catalunya i també en diferents entitats socials i solidàries, últimament implicat en la difusió de la banca ètica.

En aquests últims dies, l'Antonio va compartir que una de les sensacions més plaents que s'emportava era la força de l'aigua brollant de les fonts del seu estimat Montseny i també la de l'aigua picant-li fresca a la cara en les seves baixades pel riu. Va dir que s'havia sentit molt ben acompanyat en aquesta baixada pel riu que havia significat la vida.

Tots nosaltres hem acompanyat l'Antonio en alguna part d'aquest riu i tots sabem del cert que l'Antonio ens estimava i l'amor és l'única cosa que ens fa viure per sempre ■

Els ajuntaments, primera trinxera contra la crisi.

El secretari de política municipal d'ICV, Màrius Garcia, exposa quin és el full de ruta municipalista de la coalició ICV-EUiA-EPM front les properes eleccions locals del mes de maig.

MÀRIUS GARCIA, vicepresident d'ICV-EUiA a la Diputació de Barcelona. Secretari de Política Municipal d'ICV.

D'aquí a pocs mesos estarem novament en campanya, aquesta vegada per renovar els equips de govern de pobles i ciutats de Catalunya.

Des de la nostra organització fa mesos que treballam per enfortir el projecte municipalista d'ICV juntament amb EUiA i les EPM. Hem invertit molt en formació per a candidats i candidates i equips de campanya i ja ens hem posat a treballar en la confecció del programa marc municipal.

Aquestes eleccions no són unes eleccions qualsevol. El context de crisi en què s'emmarquen fa que la societat catalana s'hi jugui moltes coses.

Hi ha qui teoritza que els ajuntaments només gestionen. Nosaltres als ajuntaments hi anem a fer polítiques d'esquerres i ecologistes.

Els ajuntaments són una peça clau en els moments difícils que vivim, són un element fonamental per a la cohesió social. Ho han estat des del primer mandat democràtic.

Nosaltres defensem que els governs locals han de jugar un paper estratègic en la sortida de la crisi. El desenvolupament de les previsions estatutàries en matèria local, especialment el nou finançament, és fonamental per tal d'assolir aquest objectiu.

Màrius Garcia / © JUDIT CONTRERAS

Ser municipalista és anar a l'arrel dels problemes. Avui les conseqüències de la crisi es viuen en el terreny local, els regidors i les regidores ho sabem molt bé. Tot passa per superar les desconfiances que històricament ha tingut l'administració de l'Estat amb els

governos locals i que expliquen el dèficit en matèria de finançament. Cal tenir clar que el retorn de CiU al govern no inspira cap tipus de confiança en la resolució dels problemes del món local, no hi han cregut mai.

En Joan Herrera ha fet una campanya centrada en la sortida de la crisi amb solucions d'esquerres i ecologistes. Ara toca el relleu al món local.

La campanya municipal no és una campanya menor. Aquests darrers mesos hem aconseguit mobilitzar-nos per la campanya del Parlament i cal que mantinguem aquesta tensió fins al maig de 2011.

ICV-EUiA-EPM és una força de govern. Ho hem demostrat des dels primers ajuntaments democràtics i amb la nostra contribució al govern de Catalunya. És important traslladar al conjunt de la ciutadania que la nostra voluntat és arremangar-nos per les polítiques d'esquerres i ecologistes als ajuntaments. L'objectiu prioritari és garantir la cohesió social de totes les persones que viuen a les nostres ciutats i pobles situant en el centre la defensa d'allò que és públic. Possiblement la nostra coalició serà l'única que plantarà cara a l'onada privatitzadora de la dreta.

Us convido a reflexionar de tot plegat en la Convenció Programàtica que farem a Barcelona el proper 19 de febrer.

Bona feina! ■

BARNASANTS 2011

CANÇÓ D'AUTOR. EDICIÓ N° 16
MÉS DE 100 CONCERTS

Del 27 de gener al 14 d'abril de 2011

Més informació a:
www.barnasants.com

Imatge del cartell del festival

“El pressupost progressista de Barcelona és el contrapunt a les retallades socials”.

RICARD GOMÀ, segon tinent d'alcalde i candidat d'ICV-EUiA a l'ajuntament de Barcelona

Hem aprovat al Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona els pressupostos per al 2011, que culminen una trajectòria coherent al llarg d'aquest mandat: uns pressupostos amb un caràcter netament progressista, que són un clar contrapunt a la lògica de les retallades que s'imposa en d'altres administracions; uns pressupostos que no opten per la reducció de la incidència del sector públic a la ciutat i que estan elaborats des de la coherència amb els objectius del Programa d'Actuació Municipal (PAM), que prioritza les polítiques socials, ocupacionals, de convivència i l'aposta per la sostenibilitat.

Els comptes per a l'any vinent garanteixen el blindatge i l'enfortiment de la despesa i la inversió vinculada a aquestes prioritats i esdevenen, així, la millor aportació de Barcelona a una sortida justa i solidària de la crisi. Perquè també en el disseny de les prioritats pressupostàries és possible traslladar valors i opcions progressistes a l'acció de govern.

Així, per a l'any vinent la despesa en serveis socials bàsics creixerà a Barcelona un 12,2%, un increment similar al que s'aplicarà al servei d'atenció domiciliària, mentre que el de teleassistència -un servei que ja arriba a més de 50.000 persones a la ciutat- haurà registrat al llarg del mandat un 74% d'augment en la despesa. Els darrers quatre anys han suposat també l'ampliació de la xarxa d'habitatges socials a més de 5.000 places i la creació de 3.698 noves places d'escola bressol, un esforç inversor en un context de crisi que no admet comparació amb cap altra ciutat.

Ricard Gomà en roda de premsa

La prioritat per la despesa social s'evidencia amb el creixement del 41% de pressupost que ha registrat en el mandat l'Àrea d'Acció Social i Ciutadania, mentre l'augment global dels comptes municipals ha estat d'un 19%. Cal remarcar també l'increment del 59,4% que ha consolidat el pressupost de l'Àrea de Medi Ambient, testimoni de l'aposta d'aquest govern per les polítiques de foment de la sostenibilitat.

Altres elements identifiquen els comptes municipals per al 2011 com uns pressupostos socialment avançats: segueixen apostant per una forta inversió pública com a mecanisme de transformació de la ciutat en dotar-la d'una potent xarxa d'infraestructures i equipaments de proximitat i també com a palanca de reactivació i ocupació, de lideratge públic en la resposta a la crisi. ■

homenatge

Mi homenaje a Simón

El passat 5 de novembre es va celebrar l'homenatge a Simón Rosado al casino de l'Aliança del Poblenou. Reproduim una part del text de la intervenció de Teresa Salvador, la seva companya.

TERESA SALVADOR

Me gustaría traer hoy al otro Simón, al Simón íntimo, al que muy poca gente conocía. Y no penséis que no es difícil para mí, para nosotros, ya que en 22 años de convivencia hemos intentado mantener un nivel muy elevado de privacidad, incluso de anonimato. Desnudarnos mínimamente ante vosotros no es tarea fácil. Pero creo que es necesario, en parte para restablecer y reivindicar la figura del SINDICALISTA, del POLÍTICO, tan denostada mediáticamente en estos días, en parte también porque Simón fue maestro/guía de muchos de nosotros y conocer el día a día de una persona como él nos puede ayudar a construir el inmediato futuro.

Me gustaría ser capaz de mostraros que entre el Simón político, sindicalista y el Simón familia, amigo, compañero y amante, apenas hay diferencias. Muchos de nosotros interpretamos varios papeles a lo largo del día: en el trabajo, en el mercado, con los conocidos, con los amigos, con la pareja, con la familia..., dependiendo del escenario en que nos encontramos. Simón no, era transparente, uno e íntegro, pero también una persona tímida, hermética e introvertida.

Querer a Simón era fácil, muy fácil, tanto como difícil era ayudarlo... Era un hombre lleno de una vida vivida con plenitud, que disfrutaba de todos los pequeños detalles que la cotidianidad nos ofrece: desde las plantas, árboles y arbustos a los pájaros. Hoy en casa queda una maceta de geranios ajados y secos y yo le decía "hombre tírala ya..." y él me decía "no, no, mira está brotando una flor, déjala, que todavía vive, ya verás, brotará de nuevo". En fin, optimista incansable.

...

Simón llegó a Catalunya a los 16 años y quería esta tierra, su historia, su geografía (que conocía comarca a comarca, palmo a palmo), sus costumbres, su gastronomía, en definitiva su cultura, y su lengua (una de sus asignaturas pendientes). En la actualidad una de sus preocupaciones era la perversión que se estaba haciendo del tema nacional, polarizando y segmentando a la sociedad catalana que él había conocido abierta y hospitalaria. Solía decirme que alrededor de este debate (que él lo concebía como un debate tranquilo y sereno) se estaba instaurando una cierta pobreza intelectual y creativa, temía que Catalunya -que había sido la vanguardia en muchos aspectos del Estado- se volviera cerrada, endógena y dejara de ser la Catalunya rica, abierta, diversa y plural que él había conocido y quería.

Intervenció de Joan Saura durant l'homenatge / © ANTONIO ROSA

Se suele decir aquello de "era muy amigo de sus amigos", pero esto no sirve para Simón. Él daba a todo aquel que le necesitara, no importaba quién fuera, ni el puesto que ocupara, ni su ideología. Son muchas las personas que estos días se han dirigido a mí para prestarme su apoyo, su cariño, y que me han explicado la relación que tuvieron con Simón y, os lo juro, me ha sobrepasado. Porque yo sabía lo que era vivir con un SINDICALISTA: no se puede ser sindicalista y de izquierdas (marxista, leninista y otras aportaciones, que rezaba nuestro carnet del PSUC) a tiempo parcial..., simplemente se es o no se es, es una concepción del mundo y, por tanto, una actitud de vida. El teléfono abierto las 24 h. del día los 365 días del año, estirando las horas del día para atender todo tipo de problemas: desde personales a sindicales o políticos de mayor o menor envergadura, consultas, amigos, familia, personas entrañables como Rubio (que siempre llamaba cuando empezábamos a cenar y si no lo hacía lo echaba de menos...), llamadas para comentar, sólo comentar y Simón nos atendía a todos y nos daba seguridad. En Simón una idea, un proyecto, siempre tenía respuesta. Y, en medio de todo esto, siempre sacaba tiempo para lo cotidiano: la compra, la cena, los detalles. O para mi madre, a la que trataba con tanta ternura y comprensión, y le hacía comidas a su gusto y le arreglaba (como un chapucillas) todo lo que se le iba estropeando y discutía con ella sobre lo que hiciera falta, de los socialistas, del miedo de mi madre a que el PP ganara las elecciones...

Simón era un sindicalista de izquierdas a jornada completa.

Era una persona curiosa e inteligente, mientras estuve haciendo la carrera yo aluciné con él, era una esponja, y todo lo debatíamos (Simón, Ramón y yo). Cada noche durante 5 años, tuvimos apasionadas discusiones sobre lo que tocara: Hobbes, Kant, Descartes, Nietzsche, Durkheim, Hegel, Marx, Platón, Popper, Maquiavelo, Hanna Arendt, Wittgenstein... Metafísica, política, economía, arte, ciencia, tecnología... Mirad, tengo dos matrículas en filosofía política y en antropología y, aunque yo sea la titular, estas matrículas son, sobre todo, de Simón.

Era un hombre honesto, en su vida personal y pública, estos días de enorme tristeza para mí ha habido gente como Juan Rosell o Pedro Lanzas que me lo han dicho y han ensalzado ese valor de Simón como uno de los más importantes. Y me ha llenado de orgullo, por él, por mí, por nosotros, por las organizaciones a las que representaba.

Así era Simón, era un hombre tolerante, muy tolerante, pero no soportaba la mezquindad, la traición, la deslealtad, la bajeza moral e intelectual. Aunque, como hombre bueno que era, al final acababa justificando lo injustificable. El rencor no fue jamás uno de sus defectos, ni en los peores momentos, que también los hubo.

Imatge de l'homenatge, al casino de l'Aliança del Poblenou de Barcelona / © ANTONIO ROSA

Le gustaba leer, bailar,... y la música, pero hay un aspecto que me gustaría trasladaros: Simón siempre traía novedades, gente joven que empezaba a despuntar que escuchaba en la radio o le aconsejaba su amigo Pere Camps (desde los boleros al rap o al hip-hop). Y este aspecto lo trasladaba a la vida, le gustaba meterse, conocer lo nuevo, arriesgar por lo nuevo y joven: sea en el movimiento asociativo (en los movimientos antiglobalización, en contra de la guerra, con los inmigrantes, con los parados, con los movimientos a favor de la legalización de la prostitución...), sea con las personas: cuando veía a un joven sindicalista o político que despuntaba en una empresa, sección sindical, comité de empresa o dónde fuera, apostaba y arriesgaba. Se equivocó algunas veces (y su sentido de la responsabilidad no le permitía abandonar, intentaba remediarlo aunque le costara mucho sufrimiento), pero acertó muchas, muchas otras. Y buena prueba de ello la tenemos en las muchas personas que hoy componen las CCOO en Catalunya y en IC (Joan estem amb vosaltres i amb el projecte encara viu de transformació social roig, verd i violeta).

Simón, antes de conocer internet, ya tejía redes, era su especialidad: redes sociales de ayuda mutua que unían a trabajadores – empresarios – inversores – instituciones – cultura – arte – ciencia – tecnología – enseñanza – inmigración, puentes y lazos económicos entre países. Creía en la ORGANIZACIÓN, en la diversidad, en la pluralidad... Y su idea, su arte, era tejer esa tela de araña real, no virtual, humana y organizada, en una sociedad dónde independientemente de nuestra actividad, todos nos necesitamos y podemos ayudarnos a través de la palabra, a través de la NEGOCIACIÓN, DEL CONSENSO y del PACTO.

Resistir, resistir a la vorágine de pánico y resignación que nos rodea, resistir para sobrevivir, no de cualquier forma ni permitiendo la involución que los gurús mediáticos nos anuncian cada día como irremediable.

Hay algo que Simón repetía constantemente: sin la ORGANIZACIÓN y lo que representa: a los trabajadores y trabajadoras, a los ciudadanos, no somos nada, sólo seres individuales, con más o menos voluntad de ser. Nosotros, somos, en la medida que tenemos una organización sindical o política que es útil al proyecto colectivo. Y esa es nuestra fuerza, la tensión con el poder, porque –como decía Marcelino– somos la mayoría, la mayoría que produce la riqueza de este planeta y merecemos la redistribución de esa riqueza para que nadie pase hambre y pueda tener las mismas oportunidades de desarrollo físico e intelectual. Sin menospreciar al individuo y todo el contenido ideológico que contiene, para personas como Simón fuera de la organización, del proyecto colectivo, sólo hay guiños al éxito, al poder de un humano para él mismo, ¿cuánto nos costará entender que el éxito de un sindicalista se basa en el éxito de muchos, de los desprotegidos, del otro sin importar quién o qué?

La coherencia era también uno de los aspectos más significativos del carácter de Simón y, como no podía ser de otro modo, pedía coherencia a nivel personal, sindical y político. No se puede teorizar, pregonar una cosa y, después, llegar a las instituciones o a las fábricas y hacer lo contrario. Por compleja que sea la realidad o el problema que tratamos, debemos ser coherentes, aunque ello represente que los medios nos crucifiquen o perder votos. La incoherencia es para otros, no para la izquierda transformadora que queremos ser. Y esto lo decía y pensaba un hombre cuyo rasgo político más destacado era el pragmatismo.

Simón Rosado, en un acte d'ICV l'any 1999

En definitiva, en palabras de Machado, Simón fue un hombre “en el buen sentido de la palabra BUENO”, Hoy puedo decir que Simón alcanzó en su vida la BELLEZA, y fue un hombre feliz (también en el buen sentido), trabajaba en lo que más le gustaba y disfrutaba con ello, por otra parte, vivía una vida sencilla, conmigo, con sus amigos, con sus pequeñas cosas cotidianas.

Mirad, Simón llevaba mucho tiempo angustiado y no voy a decir que esa angustia le mató, pero sí que tuvo mucho que ver en su muerte. Este verano por Croacia, recordando la guerra de los Balcanes, tuvimos ocasión de hablar mucho de la situación actual de Catalunya, de España, de Europa, del mundo. La angustia ante lo que puede desencadenar la CRISIS y ante sus primeros efectos: pérdida de derechos laborales, civiles, humanos; pobreza, marginalidad, insolidaridad, xenofobia, odio, violencia. Angustia porque hay humanos (que de humanos sólo tienen la forma) y que todos conocemos de antaño: mercaderes del miedo, traficantes de violencia, que no han dudado en aprovechar la crisis económica para remover los aspectos más despreciables de nuestra especie. No olvidemos que en una época como esta y salvando todas las diferencias apareció el nazismo.

...

Simón tenía claro cómo abordar la crisis, análisis y recuento de los que tenemos y, a partir de ahí, hemos de reconstruir, y todos tenemos responsabilidad en ello. Hemos de seguir tejiendo redes de ayuda mutua si queremos salir bien parados de esta crisis que no va a ser corta. Todos tenemos responsabilidad en ello. Hemos de hacer proyectos comunes, grandes pactos..., hablar y negociar hasta agotarnos, grandes pactos para la convivencia y, sobre todo resistir, resistir a la vorágine de pánico y resignación que nos rodea, resistir para sobrevivir, no de cualquier forma ni permitiendo la involución que los gurús mediáticos nos anuncian cada día como irremediable. Resistir, y vuelvo a Marcelino, sin ser doblegados, ni domesticados.

Como es natural, ante esta perspectiva, lo que a Simón más le preocupaba y le angustiaba era tener una organización sindical y política capaz de hacer frente a esta crisis. Capaz de llevar a cabo una política de resistencia inteligente y, por supuesto, de izquierdas. Acción – negociación – participación – consenso – pacto. No hay fórmulas nuevas para los sindicalistas de izquierdas (a no ser que sean profesionales, es decir, mercenarios a los que tanto les da una cosa que la contraria, sin ideología alguna...), cambian los escenarios, la realidad más o menos compleja, pero los oprimidos siguen siendo los mismos y la injusticia se sigue cebando en la misma gente.

...

Él era heredero de una tradición de grandes hombres y mujeres con grandes historias, muchos seres conocidos como Dolores, Marcelino, Antonio Gutiérrez Díaz, Gregorio López Raimundo, Pere Ardiaca o Cipriano García y, muchos, menos conocidos como Ángel Rozas, Tito, Paco Puerto, Parra, otros como Solé Barberà, Montserrat Roig o Vázquez Montalbán y otros muchos seres anónimos con los que aprendió, y cuyo denominador común fue abrazarse a una idea y alrededor de ella construir su vida.

Esta tarde he intentado mostrar al hombre que había tras el sindicalista, y espero que hayáis entendido que los dos son uno sólo: honestidad, integridad, tolerancia, coherencia, generosidad, inteligencia, compromiso. Y optimismo sin llegar a caer en la necedad.

Optimismo, sí, porque hoy observándoos a todos los que le habéis querido o respetado, desde posiciones tan diversas e incluso rivales y antagónicas, creo que aún queda una posibilidad para su sueño. Porque hay gente buena y honesta y muy válida en todos los ámbitos: no os voy a dar las gracias, no es mi estilo, pero sí os voy a pedir, a exigir: poneos a trabajar ya, ayudadnos a salir de este sinsentido que estamos viviendo y aquí nos encontrareis.

Optimismo, sí, porque en las CCOO y en IC hay mucha gente que, como Simón, están dispuestos a dejarse la piel por una ráfaga de utopía.

La muerte de Simón ha sido una muerte dura, prematura, a los 53 años con tanto todavía por hacer... Pero, hasta yo, me he dejado impregnar por ese optimismo, sí, porque somos muchos los que hemos aprendido de Simón y ahora nos toca a nosotros. Somos, de alguna manera, su fruto, y, en esa medida, Simón continuará con nosotros contribuyendo con todo lo aprendido a hacer unas CCOO cada día más fuertes e imprescindibles en la defensa de los intereses de los trabajadores. Ese es nuestro cometido, su proyecto, y para él contad conmigo, con nosotros.

Continuará en IC como proyecto político de transformación de la sociedad, catalanista y federalista, basada en la justicia social, la paz, la igualdad, la libertad, la solidaridad, la laicidad.

Continuará, haciendo campaña electoral con las gentes que se ilusionan con este proyecto, que no se desencanta con la Hffi, sino que luchan, se comprometen, se revelan, con las gentes que todavía hoy son capaces de creer y reinventar el ideal de una sociedad socialista ■

Podeu consultar el text íntegre a:
<http://noushoritzons.cat/documents/3065>

entrevista

Núria Buenaventura

Portaveu d'ICV-EUiA al Congrés dels Diputats

55 anys. Mestra. Els darrers anys ha estat directora general de Medi Natural de la Generalitat. Abans, regidora i alcaldessa de Rubí i responsable de Medi Ambient a la Diputació de Barcelona. Número 2 a les darreres eleccions generals, es va quedar a pocs vots d'entrar com a diputada al Congrés. Finalment hi va accedir el passat 28 d'octubre, després de la renúncia de Joan Herrera per poder fer campanya com a cap de llista a Catalunya.

“El mercat és insaciabile i el PSOE està abocat només a contentar-lo”

ENTREVISTA: Marta Ribas

Substituir l'Herrera no ha de ser fàcil...

És que el Joan Herrera és insubstituïble! Ell ha estat 7 anys fent un treball excel·lent al Congrés i alhora portant responsabilitats al partit. De fet, jo no pretenc substituir-lo sinó fer la millor feina possible durant aquest any i 3 mesos que poden quedar d'aquesta legislatura.

Què és el que més t'ha sorprès, de moment, de la política a Madrid?

M'ha sorprès el ritme de treball, és molt accelerat. I, evidentment, el fet de ser un grup minoritari ens fa haver de tocar molts temes diversos. Pel que fa a l'ambient, fora d'escena -per dir-ho així- hi ha un tracte força cordial. Però en canvi, en escena sorprèn el to tan dur que existeix entre Partit Socialista i Partit Popular. Et sents com si estiguessis veient un partit de tennis... Trobo que sobreactuen en les seves intervencions.

“El meu objectiu principal és mostrar l'alternativa econòmica que nosaltres plantegem a les polítiques de retallades socials i laborals del PSOE i de Zapatero.”

De fet, has entrat en un moment força mogut...

Vaig entrar en plena discussió dels Pressupostos i després hi ha hagut el tema del Sàhara, el dels controladors aeris... Sí, ha estat mogut. Però m'imagino que, en un moment tan crític com està passant el país, amb un full de ruta de polítiques de retallades del Partit Socialista... jo crec que ja serà així tota la legislatura. Però el cert és que en aquest mes i mig que porto al Congrés ja hi ha hagut de tot!

Quins seran els principals objectius del grup al Congrés per als propers mesos?

Fonamentalment, mostrar l'alternativa que nosaltres plantegem a les polítiques de retallades del PSOE. Alternativa que passa per sortir de la crisi preservant els drets socials i laborals i també per seguir sent la veu dels sindicats i de la gent que vol que, com a mínim, es mantinguin els mateixos drets que s'han tingut fins ara.

Aquests dies en tenim diversos exemples: retallades de les pensions, eliminació de l'ajuda dels 420 euros que deixarà molta gent sense cap ingrés. I també hi ha l'amenaça sobre la taula de tirar endavant la Reforma Laboral encara que no hi hagi acord amb els agents socials i el canvi de les regles del joc que suposa en la negociació col·lectiva. I no sé si no hi haurà més retallades! Ara, la ministra de Sanitat anuncia plantejaments de copagament... Bé, el mercat és insaciabile i el Partit Socialista està abocat només a contentar-lo.

Esteu preparant alguna proposta concreta?

N'estem treballant sobretot en les propostes de pensions, en la batalla contra la Reforma Laboral, en donar suport a les mobilitzacions dels sindicats. I tement que no es proposin aviat noves privatitzacions. A banda de la d'aeroports i part de la Loteria, n'hi podria haver en temes sanitaris, autopistes, energia... I més si Convergència i Unió vol jugar ara més fort pel fet d'haver guanyat a Catalunya.

Com es preveu que afecti el resultat de les eleccions catalanes a la segona part de la legislatura, al Congrés?

Jo intueixo que hi haurà un apropament entre el PSOE i Convergència i Unió, no només pels molts punts d'entesa que tenen en els seus plantejaments econòmics, sinó perquè el fet que ara no hi hagi el PSC al govern de Catalunya els pot facilitar aquesta proximitat.

“Intueixo que hi haurà un apropament entre el PSOE i Convergència i Unió pels molts punts d'entesa que tenen en els seus plantejaments econòmics.”

I el fet que ICV-EUiA estigui ara a l'oposició a Catalunya, us facilitarà la feina al Congrés o la dificultarà?

Segurament hi podrà haver treballs conjunts de propostes a presentar com a oposició aquí i allà; però més enllà d'això, no crec que hi hagi gran diferència. No crec que hagi estat una dificultat fer oposició al Congrés aquests anys mentre a Catalunya governàvem, perquè hi ha hagut coherència de discurs i d'acció entre el que defensàvem al Congrés i el que fèiem a la Generalitat ■

Núria Buenaventura, al centre de la imatge, al seu escó del Congrés de Diputats / © ANA ARÁMBOL